

Inv. nr. 10c/1991

”STJERNETEGNET SKYTTEEN”. LAKMALERI PÅ PAP

IRAN; 19. ÅRHUNDREDE

H: 13,5; B: 17,5 CM

Stjernetegn og symbolske gengivelser af planeterne er afbildet i den islamiske kunst allerede under de første muslimske kaliffer, men i særlig grad fra slutningen af det 12. århundrede til det tidlige 14. århundrede. Både araberne og perserne var fremragende matematikere, hvis studier have stor betydning for astronomien. Det er en nærliggende tanke, at den øgede viden om himmellegemerne med tiden har afstedkommet en folkelig interesse for astrologiens verden.

I den islamiske kunst fremstilles flere af dyrene i dyrekredsen som fabelvæsener. Skytten, som her er gengivet i et lakmaleri fra det 19. århundrede, er afbildet som en kentaur med en hale, der ender i et dragehoved. Dragemotivet, som også findes i tvillinge-tegnet, skal ses som symbol på en pseudo-planet, kaldet *jawzahr*. Denne ”planet” kan atter identificeres med ”månens knuder”, de to punkter, hvor solens og månens baner krydser hinanden, og hvor der kan opstå sol- og måneformørkelser.